

og Ansvarforsikringsselskaber i det hele forøget i nævneværdig Grad. Det er muligt, der kan dukke en ny Opgave op paa et eller andet Omraade, men naar der virkelig foreligger en Opgave, som trænger til Løsning, kommer man nok over dette Emissionsstempel. Der er en Forandring denne Gang i det høje Landstings eller rettere i det Partis, Stilling for hvilket den ærede Ordfører taler, fra den Stilling, som det samme Parti indtog, da vi i 1910—11 forhandlede om Stempeloven. Den Gang viste dette Parti særlig Interesse for at faa Stempleet paa Ihændehaverpapirer begrænset mest muligt, medens man ikke viste en tilsvarende Interesse for at faa Stempleet paa Navnepapirer sat ned. Da det vedkommende Lovforslag kom herop fra Folketinget, var Emissionsstempleet for Ihændehaverpapirer sat til 1 pCt., for Navnepapirer kun til $\frac{1}{5}$ pCt.; men ved de Forhandlinger, som foregik i Landstingsudvalget den Gang, endte det med, at Stempleet for Navnepapirer — netop de Papirer, hvor der ofte kun indbetales en Del af den tegnede Garantikapital — blev sat op fra $\frac{1}{5}$ til $\frac{1}{3}$ pCt., medens man saa til Gengæld fik Stempleet paa Ihændehaverpapirer sat ned fra 1 til $\frac{2}{3}$ pCt. Nu synes man at interessere sig mest for Navnepapirer. Saadan kan det skifte.

Paa det nuværende Tidspunkt kan jeg hurtigt finde min Stilling. Jeg maa absolut fraraade, at dette Ændringsforslag nu vedtages. Det er alt for sent, det er kommet frem. Naar Udvalget først ved anden Behandling har accepteret en saadan Hovedbestemmelse i Lovforslaget, er det, synes jeg, aldeles urimeligt at tage et saadant Spørgsmaal op til tredje Behandling. Jeg kan ikke forstaa det paa anden Maade end, at det er et Forsøg paa at vaske sine Hænder overfor denne Forhøjelse af Emissionsstempleet, men jeg tror ikke, at denne Vasken fører til noget godt Resultat. Jeg tror ikke, at Hænderne derved bliver rene overfor denne Sag ved det stillede Forslag.

Til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Richelieu) vil jeg gerne sige, at naar han interesserede sig saa meget for disse Interventionskøb og var saa ked af den Inkquisition, som han kaldte det, der nu efter Børsloven kunde sættes i Scene, saa

tror jeg ikke, at det i nævneværdig Grad kunde være ændret ved de Ændringsforslag, som det ærede Medlem var med til at stille ved anden Behandling. Det udtalte jeg mig om den Gang, og det skal jeg ikke komme tilbage til nu, men jeg vil gerne sætte en Streg under en anden Udtalelse af det ærede Medlem. Det ærede Medlem udtalte, at han ikke troede, at de Aktier, der noteres paa Københavns Børs, til nogen Tid under Krigen havde været noterede højere, end deres virkelige Værdi og de berettigede Udbytteforventninger kunde begrunde. Det glæder mig meget at høre saadanne Udtalelser fra en saadan Autoritet, som det ærede Medlem er paa dette Omraade, thi der har lydt ganske anderledes ildevarslenende Spaadomme endogsaa fra meget autoritativ Side om, at Kurserne vare drevne urimeligt højt op i Forhold til Papirernes virkelige Værdi, thi dersom Udbytteforventningerne til den Tid blev meget skuffet, kunde der let komme en Katastrofe for Landet, naar den Dag kom, da Kurserne pludselig vilde rasle ned — da det viste sig, at Realiteterne ikke svarede til disse Kurser. Men naar det ærede Medlem tør sige her, at ingen af de Kurser, der har været noterede, medens Krigen har staaet paa, har været højere, end vedkommende Papirers indre Værdi kunde svare til, er der formentlig ingen Grund til at nære en saadan Frygt, og saa kunde de Advarsler, der er kommet frem dels paa Nationalbankens Generalforsamling fra en Nationalbankdirektør, dels ved en anden Lejlighed fra Handelsministeren og ved andre Lejligheder fra andre store Autoriteter paa dette Omraade, have været sparede. De har vakt en Uro, som der altsaa ingen Grund var til at vække. Der har endogsaa været brugt saa stærke Udtryk, jeg ved ikke, om det var af Nationalbankdirektøren paa Generalforsamlingen eller af Handelsministeren ved en Lejlighed, hvor han holdt en stor Tale, hvori han strejfede samme Emne, at Kurserne var drevne op over alle Fornuftens Grænser eller lignende. Det har altsaa været en ret ubesindig Udtalelse, hvis det ærede Medlem har Ret i sin Udtalelse, at Kurserne ingen Sinde under Krigen — nu er de jo lavere, end de var for en Tid siden — har været noterede højere, end deres